

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi razširjeni senat)

z dne 3. marca 2021 *

„Javni uslužbenci – Uradniki – Napredovanje – Postopek certifikacije – Izključitev z dokončnega seznama uradnikov, ki jim je bila dovoljena udeležba v programu usposabljanja – Člen 45a Kadrovskih predpisov – Ničnostna tožba – Obveščanje s priporočenim pismom – Člen 26 Kadrovskih predpisov – Priporočena pisemska pošiljka, ki je naslovnik ni prevzel – Začetek teka roka za vložitev tožbe – Dopustnost – Obveznost obrazložitve – Pravica do izjave – Načelo dobrega upravljanja – Sorazmernost – Jezikovna ureditev“

V zadevi T-723/18,

João Miguel Barata, stanujoč v Everu (Belgija), ki ga zastopajo G. Pandey, D. Rovetta in V. Villante, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu parlamentu, ki ga zastopata J. Steele in I. Terwinghe, agenta,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa z dne 23. julija 2018, akta z dne 7 decembra 2017, akta z dne 21. decembra 2017, dopisa z dne 1. marca 2018, dopisa z dne 22. marca 2018 v zvezi s prijavo tožeče stranke za postopek certifikacije za leto 2017 in obvestila o notranjem natečaju z dne 22. septembra 2017,

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi razširjeni senat),

v sestavi R. da Silva Passos, predsednik, V. Valančius, sodnik, I. Reine, sodnica, L. Truchot in M. Sampaol Pucurull (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: P. Cullen, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 1. julija 2020

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Evropski parlament je 22. septembra 2017 objavil razpis za oddajo prijav (v nadaljevanju: razpis natečaja) za certifikacijsko obdobje 2017, da bi izbral uradnike iz funkcionalne skupine AST, ki se jih lahko imenuje na delovno mesto v funkcionalni skupini AD. Tožeča stranka, João Miguel Barata, ki je uradnik Parlamenta, se je 27. septembra 2017 prijavila na ta razpis.
- 2 Organ za imenovanja (v nadaljevanju: OI) je 7. decembra 2017 to prijavo zavrgel kot nedopustno, ker ji ni bil priložen obvezen seznam prilog (v nadaljevanju: akt z dne 7. decembra 2017).
- 3 Tožeča stranka je 13. decembra 2017 zahtevala ponovno preučitev svoje prijave.
- 4 OI je 21. decembra 2017 potrdil akt z dne 7. decembra 2017 (v nadaljevanju: akt z dne 21. decembra 2017).
- 5 Tožeča stranka je 2. februarja 2018 na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) vložila pritožbo.
- 6 OI je v dopisu z dne 1. marca 2018 (v nadaljevanju: dopis z dne 1. marca 2018) ponovil, da tožeči stranki ni dovoljeno sodelovati v postopku certifikacije za leto 2017, in jo obvestil o možnosti vložitve pritožbe pri Skupnem odboru za postopek certifikacije (v nadaljevanju: COPAC).
- 7 Tožeča stranka je 8. marca 2018 vložila pritožbo pri COPAC.
- 8 COPAC je z dopisom z dne 22. marca 2018 tožečo stranko obvestil, da je OI svetoval, naj to pritožbo zavrne (v nadaljevanju: dopis z dne 22. marca 2018).
- 9 OI je 28. marca 2018 potrdil zavrnitev prijave tožeče stranke.
- 10 Tožeča stranka je 13. aprila 2018 vložila pritožbo zoper sklep z dne 28. marca 2018.
- 11 Parlament je 16. aprila 2018 objavil seznam izbranih kandidatov.
- 12 OI je 23. julija 2018 zavrnil pritožbi tožeče stranke in potrdil svojo odločitev, da se ji ne dovoli sodelovati v postopku izbire uradnikov, ki se jih lahko imenuje na delovno mesto v funkcionalni skupini AD (v nadaljevanju: sklep z dne 23. julija 2018). Parlament je ta sklep s priporočenim pismom s povratnico poslal na naslov prebivališča tožeče stranke. Belgijska poštna služba je 25. julija 2018 to pismo dostavila na naslov prebivališča tožeče stranke in ji, ker je bila ta odsotna, pustila obvestilo o prispelem pismu. Ker tožeča stranka navedenega pisma ni prevzela, ga je belgijska poštna služba 9. avgusta 2018 vrnila Parlamentu.
- 13 Parlament je 28. avgusta 2018 tožeči stranki poslal elektronsko sporočilo, h kateremu je bil priložen sklep z dne 23. julija 2018.

Postopek in predlogi strank

- 14 Tožeča stranka je 7. decembra 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 15 Odgovor na tožbo je bil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložen 25. februarja, replika 25. aprila in duplika 7. junija 2019.

- 16 Tožeča stranka je 9. julija 2019 vložila predlog, naj se opravi obravnava.
- 17 Ker je bila sestava Splošnega sodišča spremenjena, je predsednik Splošnega sodišča s sklepom z dne 18. oktobra 2019 na podlagi člena 27(3) Poslovnika Splošnega sodišča zadevo predodelil novemu sodniku poročevalcu, razporejenemu v sedmi senat.
- 18 Splošno sodišče je 6. decembra 2019 na predlog sedmega senata na podlagi člena 28 Poslovnika odločilo, da zadevo predodeli razširjenemu senatu.
- 19 Splošno sodišče je na predlog sodnika poročevalca (sedmi razširjeni senat) odločilo, da začne ustni del postopka in je strankama na podlagi ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika zastavilo pisna vprašanja. Stranki sta na ta vprašanja odgovorili v za to določenem roku. Obravnava, predvidena za 2. april 2020, je bila preložena na 1. julij 2020.
- 20 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- sklep z dne 23. julija 2018, akt z dne 7. decembra 2017, akt z dne 21. decembra 2017, dopis z dne 1. marca 2018, dopis z dne 22. marca 2018 in razpis natečaja¹ razglasi za nične;
  - Parlamentu naloži plačilo stroškov.
- 21 Parlament Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno;
  - podredno, tožbo zavrne kot neutemeljeno, in
  - tožeči stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Pravo

Dopustnost

- 22 Parlament navaja dva ugovora nedopustnosti, od katerih se prvi nanaša na prepozno vložitev tožbe, drugi pa na neskladnost tožbe s členom 76(d) Poslovnika.

Prepozno vložena tožba

- 23 Parlament trdi, da je tožba nedopustna, ker je bila vložena prepozno. Navaja, da je tožečo stranko o sklepu z dne 23. julija 2018 uradno obvestil s priporočenim pismom s povratnico. Poštna služba naj bi 25. julija 2018 to pismo dostavila na naslov prebivališča tožeče stranke v Bruslju (Belgija) in ji, ker je bila ta odsotna, pustila obvestilo o prispelem pismu. Ker tožeča stranka tega pisma ni prevzela do izteka zakonskega roka za hrambo pošiljke na pošti 9. avgusta 2018, naj bi rok za vložitev tožbe začel teči s tem dnem in se iztekel 19. novembra 2018. Tožba, ki je bila vložena 7. decembra 2018, naj bi zato bila vložena prepozno.

¹ Dogovor o zapisu iz točke 1.

- 24 Tožeča stranka izpodbija pravilnost uradne obvestitve o sklepu z dne 23. julija 2018 po pošti, o sklepu, za katerega trdi, da se je z njim lahko seznanila šele, ko ji ga je Parlament 28. avgusta 2018 poslal po elektronski pošti. Trdi, da je rok za vložitev tožbe začel teči od tega dne, zato naj tožba ne bi bila prepozna.
- 25 Opozoriti je treba, da člen 25, drugi odstavek, Kadrovskih predpisov določa, da je „[o] vsaki odločitvi, sprejeti po [...] kadrovskih predpisih, ki se nanaša na nekega posameznika, [...] ta uradnik takoj pisno obveščen“. Ker ni določen način, na katerega se o odločitvi, ki se nanaša na posameznika, tega „pisno“ obvesti, je treba to določbo razlagati tako, da ima uprava v zvezi s tem več možnosti, med katerimi je tudi elektronska pot (glej v tem smislu sodbo z dne 29. novembra 2018, WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljena, EU:T:2018:852, točka 54).
- 26 Elektronska pot namreč ni edini možen način uradnega obveščanja o upravnih odločbah. Uprava lahko uporabi tudi priporočeno pošiljko s povratnico, pri čemer je ta način izrecno predviden v členu 26, tretji odstavek, Kadrovskih predpisov, v skladu s katerim je „[d]okaz o tem, da je uradnik seznanjen z dokumentom, [...] njegov podpis na njem, če pa to ni mogoče, se obveščanje opravi s priporočeno pošiljko na zadnji naslov, ki ga je sporočil uradnik“. Poleg tega je uradno obvestilo s priporočeno pošiljko s povratnico – zaradi posebnih jamstev, ki jih zagotavlja tako uradniku kot upravi – priznано kot zanesljiv način uradnega obveščanja (glej v tem smislu sodbo z dne 29. novembra 2018, WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljena, EU:T:2018:852, točka 61).
- 27 Iz teh elementov izhaja, da lahko uprava načeloma prosto izbere način, za katerega meni, da je glede na okoliščine primera najprimernejši za uradno obvestilo o odločbi o zavrnitvi pritožbe, saj Kadrovski predpisi ne določajo nobenega prednostnega vrstnega reda med različnimi možnimi načini, kot sta elektronska pot ali priporočeno pismo s povratnico.
- 28 Poleg tega je treba opozoriti, da člen 91(3) Kadrovskih predpisov določa, da je treba tožbo vložiti v treh mesecih od dneva uradnega obvestila o odločitvi, sprejeti kot odgovor na pritožbo. V skladu s členom 60 Poslovnika se „[p]rocesni roki [...] zaradi oddaljenosti podaljšajo za enkratno obdobje desetih dni“.
- 29 V skladu z ustaljeno sodno prakso sta roka za vložitev pritožbe in tožbe iz členov 90 in 91 Kadrovskih predpisov kogentna ter ju stranke in sodišče – ki mora preveriti, tudi po uradni dolžnosti, ali sta bila spoštovana – ne morejo spreminjati. Ta roka ustrezata zahtevi po pravni varnosti in nujnosti preprečevanja vsakršne diskriminacije ali vsakršnega samovoljnega ravnanja pri izvajanju sodne oblasti (sodbi z dne 7. julija 1971, Müllers/ESO, 79/70, EU:C:1971:79, točka 18, in z dne 29. junija 2000, Politi/ETF, C-154/99 P, EU:C:2000:354, točka 15).
- 30 Stranka, ki se sklicuje na nepravočasnost tožbe, mora dokazati, od katerega dne je začel teči rok za vložitev te tožbe (sodba z dne 17. julija 2008, Athinaïki Techniki/Komisija, C-521/06 P, EU:C:2008:852, točka 70; glej v tem smislu sodbi z dne 5. junija 1980, Belfiore/Komisija, 108/79, EU:C:1980:146, točka 7, in z dne 29. novembra 2018, WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljena, EU:T:2018:852, točka 59).
- 31 V zvezi s tožbami s področja javnih uslužbencev, vloženi na podlagi člena 270 PDEU, je iz ustaljene sodne prakse tudi razvidno, da je za ustrezno uradno obvestitev o odločbi v smislu določb Kadrovskih predpisov treba odločbo ne le sporočiti njenemu naslovniku, temveč mu tudi omogočiti, da se učinkovito seznanj z njeno vsebino (glej v tem smislu sodbi z dne 15. junija 1976, Jänsch/Komisija, 5/76, EU:C:1976:92, točka 10, in z dne 29. novembra 2018, WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljena, EU:T:2018:852, točka 57).
- 32 Prav tako je treba opozoriti, da je v skladu s členom 263, šesti odstavek, PDEU in členom 297(2), tretji pododstavek, PDEU – kadar akt določa naslovnika – datum, ki ga je treba upoštevati za določitev začetka teka roka za vložitev ničnostne tožbe, datum uradnega obvestila o zadevnem aktu. Uradna

- obvestitev o odločbi je ustrezna, če je bila ta sporočena njenemu naslovniku in se je ta lahko z njo seznanil. Glede zadnjega pogoja je Sodišče menilo, da je izpolnjen, če se je naslovnik lahko seznanil z vsebino te odločbe in razlogi, na katerih temelji (sodba z dne 21. marca 2019, Eco-Bat Technologies in drugi/Komisija, C-312/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:235, točki 25 in 26).
- 33 V obravnavani zadevi ni sporno, da se je tožeča stranka z vsebino sklepa z dne 23. julija 2018 seznanila šele, ko jo je Parlament 28. avgusta 2018 o tem sklepu obvestil po elektronski pošti. Torej je treba pri določitvi roka za vložitev tožbe načeloma upoštevati ta datum.
- 34 Vendar Parlament ugovarja, da je rok za vložitev tožbe začel teči pred tem datumom. Meni, da datum, ki ga je treba upoštevati, ni datum, ko se je tožeča stranka dejansko seznanila z vsebino sklepa z dne 23. julija 2018, ampak datum, ko je bila tožeči stranki dana možnost, da to stori. V zvezi s tem trdi, da kadar se uradno obveščanje opravi s priporočenim pismom s povratnico, je mogoče domnevati, da je bila naslovniku dana možnost, da se seznanil z njegovo vsebino, ko se izteče rok za hrambo tega pisma pri poštni službi. Parlament se v utemeljitev te trditve sklicuje na odločbi Sodišča za uslužbenca, in sicer sklep z dne 16. decembra 2010, AG/Parlament (F-25/10, EU:F:2010:171), in sodbo z dne 30. januarja 2013, Wahlström/Frontex (F-87/11, EU:F:2013:10).
- 35 Iz obrazložitve teh odločb Sodišča za uslužbenca je razvidno, da kadar je naslovnik o odločbi uradno obveščen s priporočenim pismom, se šteje, da se je ta z njo seznanil zaradi podpisa na povratnici. Vendar je mogoče, da naslovnik povratnice ne more podpisati, če ga ob prihodu poštnega uslužbenca ni bilo doma ali če se ni odzval in zlasti dopisa ni prevzel v roku za hrambo. V takem primeru je treba šteti, da je bil naslovnik odločbe o njej ustrezno uradno obveščen na dan izteka obdobja, v katerem morajo poštne službe dopis hraniti. Če bi se namreč dopustilo, da bi naslovnik s tem, da se ne odzove, in zlasti s tem, da v navedenem roku ne prevzame priporočenega pisma, lahko oviral pravilno uradno obvestitev odločbe s priporočenim pismom, bi ta imel določeno svobodo pri določitvi začetka tega roka za vložitev tožbe, čeprav takega roka stranke ne morejo spreminjati in mora izpolnjevati zahteve glede pravne varnosti in učinkovitega izvajanja sodne oblasti (sklep z dne 16. decembra 2010, AG/Parlament, F-25/10, EU:F:2010:171, točke od 41 do 43, in sodba z dne 30. januarja 2013, Wahlström/Frontex, F-87/11, EU:F:2013:10, točki 38 in 39).
- 36 Iz sodne prakse Sodišča za uslužbenca tudi izhaja, da domneva, da je bil naslovnik o odločbi uradno obveščen ob izteku običajnega roka, v katerem poštne službe hranijo priporočeno pismo, ni absolutna. Nasprotno, je izpodbojna in odvisna od pravilnosti uradne obvestitve. Sodišče za uslužbenca je namreč ugotovilo, da je za uporabo te domneve potrebno, da uprava dokaže pravilnost uradne obvestitve s priporočenim pismom, zlasti tako, da se na zadnjem naslovu, ki ga je navedel naslovnik, pusti obvestilo o prispelem pismu. Poleg tega lahko naslovnik to domnevo ovrže s tem, da dokaže, da se zlasti zaradi bolezni ali višje sile, neodvisne od njegove volje, ni mogel ustrezno seznaniti z obvestilom o prispelem pismu (sklep z dne 16. decembra 2010, AG/Parlament, F-25/10, EU:F:2010:171, točka 44).
- 37 Sodišče je v okviru pritožbe zoper odločbo na prvi stopnji v zvezi s tožbo na podlagi člena 263 PDEU v sodbi z dne 21. februarja 2018, LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2018:83), razveljavilo sklep z dne 19. aprila 2016, LL/Parlament (T-615/15, neobjavljen, EU:T:2016:432), s katerim je Splošno sodišče – ki je ugotovilo, da je bila tožba vložena več kot 17 mesecev po uradni obvestitvi o izpodbijanem aktu, ne da bi se pritožnik skliceval na obstoj nepredvidljivih okoliščin ali višje sile – to tožbo zavrglo kot očitno nedopustno zaradi prepozne vložitve. Sodišče je zlasti zavrnilo trditev, da je rok za vložitev tožbe po neuspešnem uradnem obveščanju s priporočenim pismom v navedeni zadevi začel teči z iztekom roka za hrambo, ki ga uporablja belgijska pošta.
- 38 Sodišče je pojasnilo, da je uradna obvestitev o odločbi pravilno opravljena v smislu člena 263, šesti odstavek, in člena 297(2), tretji pododstavek, PDEU, če je bila ta sporočena njenemu naslovniku in se je ta z njo lahko seznanil. Navedlo je, da je med drugim v členu 297(2), tretji pododstavek, PDEU zapisano načelo pravne varnosti, iz katerega izhaja, da pravic in obveznosti, ki izhajajo iz posamičnega upravnega akta, ni mogoče uveljavljati proti njegovemu naslovniku, dokler o njem ni ustrezno

obveščen. Na podlagi tega načela je Sodišče – potem ko je ugotovilo, da je bil navedeni dopis pošiljatelju vrnjen, ne da bi bil prevzet – ugotovilo, da je naslovnik ta dopis prejel kot prilogo k elektronskemu sporočilu Parlamenta. Sodišče je navedlo, da v teh okoliščinah uradno obveščanje ni bilo opravljeno izključno s priporočenim pismom. Sodišče je ugotovilo, da ker je rok dveh mesecev in desetih dni za naslovnika lahko začel teči šele na dan, ko je bil s tem sklepom v celoti seznanjen, je bila tožba, vložena pri Splošnem sodišču, dopustna (sodba z dne 21. februarja 2018, LL/Parlament, C-326/16 P, EU:C:2018:83, točke od 46 do 56).

- 39 Zato je treba ob upoštevanju sodbe z dne 21. februarja 2018, LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2018:83), preučiti, ali se domneva uradne obvestitve, na katero se sklicuje Parlament, uporablja za obravnavani spor. V ta namen je Splošno sodišče stranki pozvalo, naj se pisno opredelita do morebitnih posledic te sodbe in sklepnih predlogov generalnega pravobranilca. Stranki sta pisno in na obravnavi podali nasprotujoča si stališča.
- 40 Tožeča stranka v bistvu meni, da navedena sodba ovrže obstoj domneve uradne obvestitve. Meni, tako kot izhaja iz stališča, izraženega zlasti v točkah 59 in 62 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca M. Szpunarja v zadevi LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2017:605), da je ta domneva v nasprotju z načeloma pravne varnosti in dobrega upravljanja ter pravico do pravnega sredstva, ki jo zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 41 Parlament nasprotno trdi, da je glede na to, da so med pravnim in dejanskim okvirom te zadeve in zadeve, v katerem je bila izdana sodba z dne 21. februarja 2018, LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2018:83), bistvene razlike, uporaba domneve o uradni obvestitvi v obravnavanem primeru še naprej upravičena. Ta sodba naj bi spadala v okvir člena 263 PDEU, tako da naj se njeno področje uporabe ne bi nanašalo na to tožbo, ki temelji na členu 270 PDEU, niti na Kadrovske predpise. Parlament namreč pojasnjuje, da je treba glede na avtonomijo prava javnih uslužbencev razlikovati med tema dvema pravnima okviroma. Zaradi ravnovesja med vzajemnimi pravicami in obveznostmi, ki so bile s Kadrovskimi predpisi vzpostavljene v razmerjih med OPI in njegovimi uslužbenci, naj bi bila domneva uradne obvestitve upravičena in prilagojena temu posebnemu okviru. Parlament v zvezi s tem še posebej vztraja na mehanizmu iz člena 20 Kadrovskih predpisov, ki upravi omogoča, da se izogne vsakršni nepravilnosti uradnega obveščanja po pošti, ker pozna naslov aktivno zaposlenih uradnikov, saj morajo ti upravo obvestiti o svojem naslovu in ji nemudoma sporočiti vsako njegovo spremembo. Parlament poudarja, da okoliščine zadeve LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2018:83) niso bile urejene s Kadrovskimi predpisi in torej niso zagotavljele enakovrednih jamstev. Parlament se ne strinja s tem, da naj bi bila z domnevo o uradni obvestitvi uradnikom odvzeta pravica do pravnega varstva, in meni, da je ta domneva zanje ugodna, saj odlaga začetek teka roka.
- 42 Da bi se ugotovilo, ali se Parlament v obravnavanem primeru utemeljeno sklicuje na domnevo uradne obvestitve, določeno v zgoraj navedenih odločbah Sodišča za uslužbence, je treba najprej navesti, da člen 91(3) Kadrovskih predpisov določa le, da trimesečni rok za vložitev tožbe začne teči na dan uradnega obvestila o odločbi, sprejeti v odgovor na pritožbo. Poleg tega ni sporno, da nobena določba Kadrovskih predpisov ali drugih normativnih instrumentov Evropske unije ne določa, da se v primeru neuspešne uradne obvestitve s priporočenim pismom začetek teka roka za vložitev tožbe preloži na datum izteka roka za hrambo tega pisma na pošti namesto na datum dejanske seznanitve z vsebino tega pisma.
- 43 Ker ni določb, ki bi določale tako pravno pravilo, se je treba za preizkus zakonitosti zadevne domneve uradnega obvestila sklicevati na načelo pravne varnosti in Listino, zlasti na pravico do učinkovitega pravnega sredstva in pravico do nepristranskega sodišča.

- 44 V zvezi s tem člen 47, prvi odstavek, Listine določa, da ima vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v tem členu. V skladu z drugim odstavkom tega člena ima vsakdo pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče.
- 45 V skladu s pojasnili k temu členu, ki jih je treba v skladu s členom 6(1), tretji pododstavek, PEU in členom 52(7) Listine upoštevati pri njeni razlagi, člen 47, drugi odstavek, Listine ustreza členu 6(1) Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu.
- 46 Iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, ki se nanaša na razlago člena 6(1) Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, na katero se je treba sklicevati v skladu s členom 52(3) Listine, izhaja, da pravica dostopa do sodnega varstva ni absolutna. Za uresničevanje te pravice veljajo določene omejitve, zlasti glede pogojev za dopustnost tožbe. Namen predpisov o rokih, ki jih je treba upoštevati za vložitev tožbe, je zagotoviti učinkovito izvajanje sodne oblasti in zlasti spoštovanje načela pravne varnosti. Čeprav morajo zainteresirane osebe pričakovati, da se bodo ta pravila uporabljala, pa njihova uporaba posameznikom ne sme preprečiti, da uporabijo razpoložljivo pravno sredstvo (glej v tem smislu sodbo z dne 28. februarja 2013, preveritev Arango Jaramillo in drugi/EIB, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, točka 43; sodba ESČP z dne 13. marca 2018, Kuznetsov in drugi proti Rusiji, CE:ECHR:2018:0313JUD 005635409, točka 40).
- 47 Vendar v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča namen člena 47 Listine ni spremeniti sistema sodnega nadzora, kot ga določata Pogodbi, zlasti pravil v zvezi s procesnimi roki, določenimi s predpisi Unije (glej sklep z dne 5. julija 2018, Müller in drugi/QH, C-187/18 P(I), neobjavljen, EU:C:2018:543, točka 24 in navedena sodna praksa). Dosledna uporaba predpisov Unije o procesnih rokih nikakor ne vpliva na pravice, zagotovljene s členom 47 Listine (glej v tem smislu sklep z dne 11. junija 2020, GMPO/Komisija, C-575/19 P, neobjavljen, EU:C:2020:448, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 48 V obravnavani zadevi domneva uradne obvestitve, na katero se sklicuje Parlament, ne temelji na nobeni določbi predpisov Unije v zvezi s procesnimi roki. Vendar ima ta domneva po svoji naravi pravne učinke na naslovnika vročenega akta, saj določa začetek teka roka za vložitev tožbe in posledično njeno dopustnost. Ker pa je cilj pravil v zvezi z roki za vložitev tožbe zagotoviti učinkovito izvajanje sodne oblasti s tem, da se izogne vsakršni diskriminaciji ali vsakemu samovoljnemu ravnanju, in zlasti spoštovanje pravne varnosti, je treba o taki domnevi uradnega obvestila zadevne osebe obvestiti preden pride do take domneve, da se te lahko seznanijo z njenimi podrobnimi pravili in z zadostno natančnostjo razumno predvidijo, kakšne bi bile posledice neprevzema priporočenega pisma s povratnico za določitev roka za vložitev tožbe.
- 49 Iz tega izhaja, da ob neobstoju zapisanih določb, ki bi natančno in predvidljivo urejale določitev začetka teka roka za vložitev tožbe v primeru neprevzema priporočenega pisma s povratnico v sporih na podlagi Kadrovskih predpisov, uporaba člena 26 Kadrovskih predpisov s strani institucij v teh okoliščinah ne more zadostovati za ugotovitev, da je bilo zadevni osebi omogočeno, da se seznanijo z zadevno individualno odločbo.
- 50 Poudariti je namreč treba, da čeprav je obveščanje s priporočeno pošiljko v členu 26 Kadrovskih predpisov v nespremenjenem besedilu določeno od sprejetja te določbe leta 1962, domneva uradnega obvestila, na katero se sklicuje Parlament, temelji na uporabi nacionalnih pravil glede hrambe s strani poštne službe neprevzetih priporočenih pošilk. Poleg tega je od sprejetja člena 26 Kadrovskih predpisov preteklo skoraj šestdeset let. Institucije Unije in tudi nacionalne uprave držav članic pa morajo v svojih odnosih z uslužbenci vedno pogosteje uporabljati elektronska sredstva za komuniciranje.

- 51 Ker v aktih, ki se uporabljajo in trenutno veljajo, in zlasti po razglasitvi sodbe z dne 21. februarja 2018, LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2018:83), ni določb v zvezi s tem, pravna varnost in nujnost, da se prepreči vsakršna diskriminacija ali vsakršno samovoljno ravnanje pri učinkovitem izvajanju sodne oblasti, nasprotujeta temu, da se v obravnavanem primeru uporabi domneva uradnega obvestila, katere uporabo zahteva Parlament.
- 52 Parlament zato ne more trditi, da se šteje, da je bila uradna obvestitev o sklepu z dne 23. julija 2018 opravljena ob izteku roka za hrambo priporočene pošiljke, naslovljene na stalno prebivališče tožeče stranke.
- 53 Parlament je ta sklep vročil tudi z elektronsko pošto z dne 28. avgusta 2018, katere prejem je tožeča stranka nemudoma potrdila. Parlament torej napačno trdi, da je za določitev roka za vložitev tožbo treba upoštevati samo uradno obvestitev s priporočenim pismom, čeprav to ni bilo prevzeto v roku, ki ga določa belgijska poštna služba. Ni sporno, da se je tožeča stranka s sklepom z dne 23. julija 2018 v celoti seznanila 28. avgusta 2018. Rok za vložitev tožbe je torej začel teči 28. avgusta 2018. Zato ta tožba, vložena 7. decembra 2018, ni prepozna (glej po analogiji sodbo z dne 21. februarja 2018, LL/Parlament, C-326/16 P, EU:C:2018:83, točke od 53 do 56). Ugovor nedopustnosti, ki ga je podal Parlament in ki se nanaša na prepozno vložitev tožbe, je zato treba zavrnil.

Neskladnost tožbe s členom 76(d) Poslovnika

- 54 Parlament trdi, da je tožbeni predlog, s katerim tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj razglasi, da člen 90 Kadrovskih predpisov ni veljaven in da se v tej zadevi ne uporabi, nedopusten. Čeprav je ta predlog mogoče razumeti kot ugovor nezakonitosti, Parlament poudarja, da v tožbi v zvezi z njim ni nobene obrazložitve. Parlament zato meni, da je treba ta ugovor nezakonitosti na podlagi člena 76(d) Poslovnika razglasiti za nedopusten. Parlament izpodbija tudi dopustnost četrtega tožbenega razloga tožeče stranke, ki se nanaša na kršitev jezikovne ureditve Unije.
- 55 Opozoriti je treba, da mora vsaka tožba na podlagi člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se v skladu s členom 53, prvi odstavek, tega statuta uporablja za postopek pred Splošnim sodiščem, in na podlagi člena 76(d) Poslovnika vsebovati „predmet spora, navajane razloge in trditve ter povzetek navedenih razlogov“. V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti za zagotovitev pravne varnosti in učinkovito izvajanje sodne oblasti kratek povzetek tožbenih razlogov tožeče stranke dovolj jasen in natančen, da toženi stranki omogoči pripravo obrambe in da lahko pristojno sodišče odloči o tožbi (glej sklep z dne 25. septembra 2019, EM Research Organization/EUIPO, C-728/18 P, neobjavljen, EU:C:2019:781, točka 8 in navedena sodna praksa). Zgolj abstraktna navedba tožbenih razlogov v tožbi ne izpolnjuje teh zahtev.
- 56 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da tožba v točkah od 61 do 67 vsebuje povzetek pravne argumentacije, s katero tožeča stranka s četrtem tožbenim razlogom izpodbija kršitev jezikovne ureditve Unije, zakonitost razpisa natečaja glede na Uredbo Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL 2013, L 158, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1) in načela enakega obravnavanja. Ta povzetek pa je dovolj jasen in natančen, da Parlamentu omogoča pripravo obrambe in Splošnemu sodišču, da izvede nadzor. Četrty tožbeni razlog je torej treba razglasiti za dopusten.

- 57 V zvezi z ugovorom nezakonnosti člana 90 Kadrovskih predpisov je treba ugotoviti, da je v uvodnem delu tožbe predmet tožbe opredeljen v okviru stavka, v katerem je naveden seznam aktov, katerih razglasitev ničnosti se predlaga, in sicer akta z dne 7. decembra 2017 in 21. decembra 2017, dopisa z dne 1. marca 2018 in 22. marca 2018, sklep z dne 23. julija 2018 in razpis natečaja.
- 58 Za tem seznamom je v tožbi naveden ta stavek: „predhodno in po potrebi razglasi, da člen 90 Kadrovskih predpisov v skladu s členom 277 [PDEU] v obravnavanem primeru ni veljaven in da se ne uporabi“.
- 59 Ta predlog ni podprt z nobeno pravno ali dejansko utemeljitvijo v preostalem delu tožbe. V tožbi torej niso navedeni bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih temelji predlog, naj se člen 90 Kadrovskih predpisov na podlagi ugovora razglasi za nezakonit.
- 60 Da bi tožeča stranka izpodbila trditve Parlamenta v zvezi s kršitvijo člana 76(d) Poslovnika, v točkah od 19 do 23 replike navaja več trditev, s katerimi želi dokazati nezakonitost člana 90 Kadrovskih predpisov.
- 61 Vendar tožeča stranka ni navedla nobene utemeljitve za prepozno predložitev teh trditev.
- 62 Ker v tožbi ni navedena nobena trditev v podporo ugovoru nezakonnosti člana 90 Kadrovskih predpisov, je v teh okoliščinah treba ugotoviti, da ta ne izpolnjuje pogojev iz člana 76(d) Poslovnika. Zato je treba predlog, naj se razglasi, da člena 90 Kadrovskih predpisov ni mogoče uporabiti, razglasiti za nedopusten.

Vsebinska presoja

- 63 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, od katerih se prvi nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, drugi na kršitev načel sorazmernosti in dobrega upravljanja, pravice do obrambe, pravice do izjave in člena 41 Listine, tretji na kršitev pravice do dobrega upravljanja, četrti pa na kršitev Uredbe št. 1 ter kršitev načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije. Splošno sodišče meni, da je treba te tožbene razloge združiti, da bi se zaporedoma preučili očitki, ki se nanašajo, prvič, na kršitev obveznosti obrazložitve, drugič, na kršitev pravice do izjave, pravice do obrambe in člena 41 Listine, tretjič, na kršitev načel dobrega upravljanja in sorazmernosti ter, četrtič, na kršitev jezikovne ureditve Unije ter načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

Kršitev obveznosti obrazložitve

- 64 Tožeča stranka trdi, da so sklep z dne 23. julija 2018 in sklepi, ki so bili sprejeti pred njim, očitno nezadostno obrazloženi. Parlament naj ne bi pojasnil, zakaj ji ni sporočil, da v njeni prijavi manjka seznam prilog, čeprav rok za oddajo prijav še ni potekel. Čeprav so službe Parlamenta imele dostop do njene ocenjevalne preglednice, tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Parlamentu odredi, naj predloži te dokumente.
- 65 Parlament te trditve izpodbija.
- 66 Splošno sodišče opozarja, da je namen obveznosti obrazložitve akta, ki posega v položaj, ki je med drugim določena v členu 25 Kadrovskih predpisov, na eni strani dati zadevni osebi na voljo dovolj podatkov, da presodi, ali je akt dobro utemeljen ali pa vsebuje morebitne napake, na podlagi katerih bi bilo mogoče izpodbijati njegovo zakonitost, in na drugi strani sodišču omogočiti izvajanje nadzora nad zakonitostjo tega akta (sodbi z dne 26. novembra 1981, Michel/Parlament, 195/80, EU:C:1981:284, točka 22, in z dne 28. februarja 2008, Neirinck/Komisija, C-17/07 P, EU:C:2008:134, točka 50).

- 67 Akt je zadostno obrazložen, kadar je sprejet v okoliščinah, ki so zadevnemu uradniku znane in mu omogočajo, da razume njegov obseg (sodbi z dne 1. junija 1983, Seton/Komisija, 36/81, 37/81 in 218/81, EU:C:1983:152, točka 48, in z dne 12. novembra 1996, Ojha/Komisija, C-294/95 P, EU:C:1996:434, točka 18, ter sklep z dne 14. decembra 2006, Meister/UUNT, C-12/05 P, EU:C:2006:779, točka 89).
- 68 Poleg tega je obveznost obrazložitve odločb bistvena postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, pri kateri gre za vsebinsko zakonitost spornega akta. Obrazložitev akta namreč pomeni, da je treba formalno navesti razloge, na katerih temelji ta akt. Če so ti razlogi napačni, to vpliva na vsebinsko zakonitost zadevnega akta, in ne na njeno obrazložitev, ki je lahko zadostna, čeprav so v njej navedeni napačni razlogi (glej sodbo z dne 17. decembra 2015, Italija/Komisija, T-295/13, neobjavljena, EU:T:2015:997, točka 122 in navedena sodna praksa).
- 69 V obravnavanem primeru so bili razlogi za zavrnitev prijave tožeče stranke tej sporočeni v aktu z dne 7. decembra 2017, razlogi za zavrnitev njenih pritožb pa so bili navedeni v sklepu z dne 23. julija 2018. V tem sklepu je izrecno navedeno, da je razlog za to zavrnitev neobstoj seznama prilog, ki je obvezen. Navedeni sklep se v zvezi s tem sklicuje na točko 5.3 razpisa natečaja in na drugi del izjave, ki jo je podpisala tožeča stranka, ki potrjujeta, da je bila tožeča stranka obveščena, da mora biti prijavi priložen navedeni seznam, sicer bo zavrnjena. Ti razlogi so jasno, natančno in nedvoumno navedeni tako, da lahko tožeča stranka razume njihov obseg, presodi o smotrnosti vložitve tožbe pri Splošnem sodišču, slednje pa opravi nadzor nad zakonitostjo tega sklepa. Zato je treba očitke tožeče stranke, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, zavrniti kot neutemeljen, ne da bi bilo treba odrediti pripravljalne ukrepe.

Kršitev pravice do izjave

- 70 Tožeča stranka trdi, da je Parlament kršil načeli spoštovanja pravice do obrambe in pravice do izjave, ki sta določeni s primarnim pravom Unije in členom 41 Listine. Parlament naj bi ji moral priznati pravico, da se pisno izjavi, preden je njeno prijavo razglasil za nedopustno, in ji omogočiti, da pisno poda pripombe na razloge za zavrnitev njene pritožbe. Tožeča stranka naj bi tako lahko poskusila Parlament prepričati, naj preveri njen spis, tako da bi se prepričala, da vsebuje vse upoštevne dokumente, in dokazala vse nepravilnosti v zvezi z njegovo oceno.
- 71 Parlament te trditve izpodbija.
- 72 V zvezi z možnostjo, da bi se pisno izjavila pred sprejetjem sklepa z dne 23. julija 2018, je treba opozoriti, da pravica do izjave v vsakem postopku iz člena 41(2) Listine, ki je sestavni del spoštovanja pravice do obrambe – ob tem, da je ožja od zadnjenavedene pravice – zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da ustrezno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese (glej v tem smislu sodbe z dne 11. decembra 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, točki 34 in 36; z dne 24. aprila 2017, HF/Parlament, T-584/16, EU:T:2017:282, točki 149 in 150, in z dne 14. decembra 2018, UC/Parlament, T-572/17, neobjavljena, EU:T:2018:975, točka 86).
- 73 Obstoj kršitve pravice do izjave je treba presoјati zlasti glede na pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 9. februarja 2017, M., C-560/14, EU:C:2017:101, točka 33 in navedena sodna praksa; sodba z dne 24. aprila 2017, HF/Parlament, T-584/16, EU:T:2017:282, točka 154).
- 74 Vendar se oseba, ki na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov vložī pritožbo zoper akt, ki posega v njen položaj, načeloma ne more uspešno sklicevati na to, da ni bila zaslišana v okviru predhodnega postopka, saj je namen pritožbe zadevni osebi omogočiti, da poda pripombe (sodba z dne

14. decembra 2018, UC/Parlament, T-572/17, neobjavljena, EU:T:2018:975, točka 90; glej v tem smislu sklep z dne 26. septembra 2019, Barata/Parlament, C-71/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:793, točka 49, in sodbo z dne 2. aprila 2020, Barata/Parlament, T-81/18, neobjavljena, EU:T:2020:137, točka 109).

- 75 Zato trditev, s katero tožeča stranka Parlamentu očita, da je ni pozval, naj se pisno izjavi, preden je njeno prijavo razglasil za nedopustno, in naj poda pripombe o razlogih za zavrnitev njene pritožbe pred sprejetjem sklepa z dne 23. julija 2018, ni pravno utemeljena.
- 76 Poleg tega je iz zgoraj navedenega dejanskega stanja razvidno, da je tožeča stranka zahtevala ponovno preučitev svoje prijave, vložila dve pritožbi in pravno sredstvo pri COPAC. Tako je tožeča stranka izkoristila svojo pravico, da svoje interese brani v vseh fazah predhodnega postopka po sprejetju akta z dne 7. decembra 2017, s katerim je bila njena prijava zavržena kot nedopustna. Glede na te elemente tožeča stranka ne more uspešno trditi, da ni imela možnosti, da se – preden je bila njena prijava razglašena za nedopustno in preden je bil sprejet sklep z dne 23. julija 2018 – pisno izjavi o razlogih za zavrnitev njene prijave.
- 77 Zato je treba očitek tožeče stranke, ki se nanaša na kršitev pravice do izjave, zavriniti.

Kršitev načel dobrega upravljanja in sorazmernosti

- 78 Tožeča stranka v bistvu graja pretirani formalizem, s katerim je Parlament zavrnil njeno prijavo zgolj zato, ker je manjkal seznam priloženih listin. Prvič, tožeča stranka Parlamentu očita, da je kršil načelo dobrega upravljanja s tem, da je ni opozoril in da ji ni dovolil, da pred iztekom roka za oddajo prijave dopolni svojo prijavo s predložitvijo seznama priloženih listin, in s tem, da ji ni dal možnosti, da bi svojo prijavo popravila po tem datumu. Drugič, tožeča stranka Parlamentu očita, da je kršil načelo sorazmernosti in zlorabil pravico, ker je njeno prijavo razglasil za nedopustno iz povsem formalnega razloga. Nesmiselno naj bi bilo šteti, da bi to, da bi se ji dovolilo popraviti prijavo, kršilo enako obravnavanje kandidatov.
- 79 Parlament te trditve izpodbija.
- 80 Dolžnost skrbnega ravnanja in načelo dobrega upravljanja odražata ravnovesje med vzajemnimi pravicami in dolžnostmi, ki so bile s Kadrovskimi predpisi vzpostavljene v razmerjih med javnim organom in uslužbenci javnih služb, in med drugim pomenita, da organ pri odločanju o položaju uradnika upošteva vse dejavnike, ki bi lahko vplivali na njegovo odločitev, in da pri tem ne upošteva samo interesa službe, ampak tudi interes zadevnega uradnika (sodba z dne 23. oktobra 1986, Schwiering/Računsko sodišče, 321/85, EU:C:1986:408, točka 18).
- 81 V zvezi z natečajnimi postopki mora načeloma kandidat natečajni komisiji predložiti vse informacije in dokumente, za katere meni, da so koristni za preizkus njegove prijave, da bi ta lahko preverila, ali izpolnjuje pogoje, določene v razpisu natečaja, in to še toliko bolj, če je bil izrecno in formalno pozvan, da to stori (sodba z dne 12. decembra 2018, Colin/Komisija, T-614/16, neobjavljena, EU:T:2018:914, točka 48; glej v tem smislu sodbo z dne 12. julija 1989, Belardinelli in drugi/Sodišče, 225/87, EU:C:1989:309, točka 24).
- 82 Ravnovesje vzajemnih pravic in obveznosti med upravo in kandidatom najprej zahteva, da kandidat skrbno in resno prebere določbe razpisa natečaja, ki so povsem jasne, natančne in brezpogojne (sodba z dne 20. junija 1990, Burban/Parlament, T-133/89, EU:T:1990:36, točka 33).
- 83 Glede uprave pa iz ustaljene sodne prakse izhaja, da lahko natečajna komisija za to, da bi preverila, ali so pogoji za pripustitev izpolnjeni, upošteva le navedbe kandidatov v njihovih prijavah in dokazila, ki jih morajo predložiti (sodbi z dne 23. januarja 2002, Gonçalves/Parlament, T-386/00, EU:T:2002:12, točka 74, in z dne 25. marca 2004, Petrich/Komisija, T-145/02, EU:T:2004:91, točka 45). Tako komisiji

ni treba opraviti raziskav, da bi preverila, ali kandidat izpolnjuje vse pogoje iz razpisa natečaja (sodbi z dne 21. novembra 2000, Carrasco Benítez/Komisija, T-214/99, EU:T:2000:272, točka 77, in z dne 25. marca 2004, Petrich/Komisija, T-145/02, EU:T:2004:91, točka 49). Ni naloga natečajne komisije, da v primeru nepopolnih ali dvoumnih dokumentov stopi v stik z zadevno osebo, da bi razjasnila te pomanjkljivosti in dvoumnosti (sodbi z dne 21. maja 1992, Almeida Antunes/Parlament, T-54/91, EU:T:1992:65, točka 36, in z dne 6. novembra 1997, Wolf/Komisija, T-101/96, EU:T:1997:171, točka 64).

- 84 Torej, kadar je v jasnih določbah razpisa natečaja nedvoumno določena obveznost, da se prijavi priložijo dokazila, to, da kandidat te obveznosti ne izpolni, ne more komisije oziroma OI niti pooblastiti kaj šele zavezati, da ravna v nasprotju s tem razpisom natečaja (sodbe z dne 31. marca 1992, Burban/Parlament, C-255/90 P, EU:C:1992:153, točka 12; z dne 23. januarja 2002, Gonçalves/Parlament, T-386/00, EU:T:2002:12, točka 74, in z dne 25. marca 2004, Petrich/Komisija, T-145/02, EU:T:2004:91, točka 49). V takih okoliščinah je torej nepredložitev zahtevanih listin veljaven razlog za nepripustitev k natečaju.
- 85 Če pa je besedilo razpisa natečaja nejasno ali dvoumno, mora uprava pri izvrševanju svoje diskrecijske pravice upoštevati interes kandidata v skladu z dolžnostjo skrbnega ravnanja in načelom dobrega upravljanja. Tako je na primer, kadar v razpisu natečaja niso navedene formalne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati zahtevana dokazila. Kadar zahteve iz razpisa natečaja za vložitev prijav določajo le obveznost predložitve dokazil v zvezi s šolskim izobraževanjem, poleg tega pa je pojasnjeno, da je treba predložiti overjene prepise diplom ali dokazil o izobrazbi, ki so skladne z izvirnikom, je Sodišče presodilo, da je to določilo le „praktično priporočilo kandidatom, ki jim predloženi dokumenti niso vrnjeni“. V takih okoliščinah mora komisija presoditi, ali so dokumenti, ki jih je predložil kandidat, dokazila, ki mu omogočajo pripustitev k natečaju (sodba z dne 25. aprila 1978, Allgayer/Parlament, 74/77, EU:C:1978:89, točka 4).
- 86 Sodišče je poleg tega priznalo, da kadar se razpis natečaja brez dodatnih pojasnil sklicuje na pojem „dokazila“, natečajna komisija po tem, ko je ta pojem razlagala ozko kot „izvirnik ali overjeno fotokopijo“, ne more – ne da bi kršila načela, navedena v točkah 80 in 85 zgoraj – kandidata – ne da bi mu dala možnost, da predloži dodatna dokazila, s katerimi bi lahko popravil svojo prijavo – izločiti zaradi tega, ker je predložil navadne fotokopije (sodba z dne 23. oktobra 1986, Schwiering/Računsko sodišče, 321/85, EU:C:1986:408, točka 20). V takih okoliščinah je morala komisija kandidatu omogočiti, da predloži overjene fotokopije in nadomesti prvotno predložene navadne fotokopije.
- 87 Splošno sodišče je s podobno utemeljivijo razsodilo, da če v razpisu natečaja ni navedeno, da mora kandidat predložiti dokazila, na podlagi katerih je mogoče dokazati zadostno znanje uradnega jezika Unije, sicer ne bo pripuščen k natečaju, komisija ne sme zavrnila prijave, ki ji je predložena častna izjava o ravni znanja jezika kandidata, ker tej prijavi niso bila priložena dokazila (sodba z dne 19. julija 1999, Varas Carrión/Svet, T-168/97, EU:T:1999:154, točke od 45 do 57). Splošno sodišče je prav tako odločilo, da dvoumnost dokazila o diplomah ne more sama po sebi komisiji omogočiti, da zavrne prijavo, ne da bi upoštevala izjav, ki jih je kandidat predložil v prijavi, in upoštevne elemente prava države članice, ki je to diplomo izdala (sodba z dne 12. decembra 2018, Colin/Komisija, T-614/16, neobjavljena, EU:T:2018:914, točke od 44 do 66).
- 88 Ta trdno ustaljena načela sodne prakse se uporabljajo za postopek certifikacije, kakršen je ta v obravnavani zadevi.
- 89 V obravnavanem primeru je bilo v točki 5.3 razpisa natečaja zahtevano, da kandidati predložijo „seznam, na katerem je vsako dokazilo, ki je priloženo k prijavi, oštevilčeno in na kratko opisano“, in izrecno določeno, da bo prijava zavrnjena, če ta pogoj ne bo spoštovan.

- 90 Na ta pogoj je bilo poleg tega opozorjeno v prijavnem obrazcu, ki je vseboval to izjavo:
- „2. [O]bveščen(a) sem, da bo moja prijava zavrnjena, če ne izpolnim vseh rubrik tega prijavnega obrazca in ga ne vložim v predpisanem roku skupaj z vsemi zahtevanimi dokazili, zlasti s seznamom, na katerem je vsako dokazilo, ki je priloženo k prijavi, oštevilčeno in na kratko opisano (točka 5 razpisa natečaja)“.
- 91 To besedilo je navedeno čisto na koncu prijavnega obrazca in neposredno pred prostorom, namenjenem podpisu kandidata. Nahaja se pod naslovom „Izjava“, natisnjemem z velikimi črkami v krepkem tisku, tako da ga bralec ne more zgrešiti. Tožeča stranka je to izjavo podpisala.
- 92 Iz teh elementov je razvidno, da je bilo besedilo razpisa natečaja in prijavnega obrazca jasno, natančno in povsem nedvoumno. Tožeča stranka s podpisom prijavnega obrazca ni mogla prezreti, da bo njena prijava zavrnjena, če ne bo priložila seznama dokazil.
- 93 V teh okoliščinah Parlamentu ob uporabi sodne prakse, navedene zgoraj v točki 84, na podlagi dolžnosti skrbnega ravnanja ali načela dobrega upravljanja nikakor ni bilo treba tožeče stranke opozoriti na pomanjkljivost, ki je vplivala na njeno prijavo, ali jo pozvati, naj to situacijo popravi. Tožeča stranka bi lahko pred iztekom roka za vložitev prijav svojo prijavo popravila tako, da bi svojo prvotno prijavo nadomestila s popolno dokumentacijo, ki bi vsebovala zahtevani seznam prilog. V obravnavanem primeru je tožeča stranka prijavo vložila 27. septembra 2017, tako da je imela na voljo še devet dni za tak popravek. Na drugi strani, ko se je 6. oktobra 2017 rok za vložitev prijav iztekel, pa Parlament zaradi spoštovanja besedila razpisa natečaja in načela enakega obravnavanja ni smel kandidata pozvati, naj popravi prijavo, ki ne vsebuje seznama zahtevanih prilog.
- 94 Za odgovor na trditve, s katerimi tožeča stranka očita nesorazmernost take razlage pravil, ki urejajo zadevni postopek certifikacije, glede na resnost posledic zavrnitve prijave glede na povsem formalno naravo manjkajočega seznama prilog, je treba opozoriti, da načelo sorazmernosti zahteva, da ravnanja institucij Unije ne prestopijo meje tistega, kar je primerno in nujno za uresničitev legitimnih ciljev, ki se jim sledi z zadevno ureditvijo, pri tem pa je treba takrat, kadar je mogoče izbirati med več primernimi ukrepi, uporabiti tistega, ki je najmanj omejujoč, povzročene neugodnosti pa ne smejo biti čezmerne glede na zastavljene cilje (sklep z dne 14. decembra 2006, Meister/UUNT, C-12/05 P, EU:C:2006:779, točka 68, in sodba z dne 5. marca 2019, Pethke/EUIPO, T-169/17, neobjavljena, EU:T:2019:135, točka 122).
- 95 Ob upoštevanju, prvič, široke diskrecijske pravice, ki jo je mogoče izpeljati iz člena 45a Kadrovskih predpisov, s katerim je določen postopek certifikacije, in drugič, široke diskrecijske pravice, ki je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča priznana institucijam Unije pri organizaciji njihovega delovanja, še posebej pri določanju podrobnih pravil in pogojev za natečaj ter pri ocenjevanju in primerjavi ustreznosti kandidatur v okviru vsakega izbirnega postopka, se mora nadzor Splošnega sodišča na tem področju omejiti na vprašanje, ali je uprava glede na elemente, na katerih je utemeljila svojo presojo, ostala v okviru razumnih meja in svojega pooblastila ni uporabila očitno napačno ali za druge namene kot za tiste, za katere ji je bilo podeljeno (glej v tem smislu sodbi z dne 9. oktobra 2008, Chetcuti/Komisija, C-16/07 P, EU:C:2008:549, točka 76 in navedena sodna praksa, ter z dne 11. novembra 2003, Faita/ESO, T-248/02, EU:T:2003:298, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 96 Zato mora Splošno sodišče preučiti, ali pravilo iz točke 5.3 razpisa natečaja, v skladu s katerim mora biti vsaki prijavi priložen seznam prilog, sicer se ta zavrne, in na katerem temelji odločba o zavrnitvi, izpolnjuje zgoraj navedena merila.
- 97 Preučiti je treba, ali to pravilo sledi legitimnemu cilju. Parlament je v svojih pisanjih in v razpravah na obravnavi v bistvu trdil, da navedeno pravilo sledi dvema ciljema. Glavni cilj naj bi bil olajšati upravno obravnavo prijav. Sekundarni cilj naj bi bil preveriti zmožnost kandidatov, da sledijo jasnim in nedvoumnim navodilom.

- 98 V zvezi s tem je treba spomniti, da je bil namen zadevnega postopka certifikacije izbrati uradnike iz funkcionalne skupine AST, da se jim omogoči dostop do delovnega mesta administratorjev v skladu s postopkom iz člena 45a Kadrovskih predpisov. Obseg upravnih nalog, ki jih je treba opraviti v precej kratkem času, da se zagotovi pravilen potek postopka certifikacije, lahko legitimno upraviči, da uprava zahteva predložitev zbirnega seznama, ki omogoča preverjanje vseh informacij in listin, predloženih v podporo vsaki prijavi. Poleg tega je treba ob upoštevanju same narave postopka certifikacije priznati, da od kandidatov, ki želijo opravljati funkcijo administratorja, ni nerazumno pričakovati, da izkažejo strogost in zadostno skrbnost pri upoštevanju navodil, ki izhajajo iz jasnega, natančnega in nedvoumnega besedila razpisa natečaja.
- 99 Zato je treba ugotoviti, da sta cilja, na katera se sklicuje Parlament in katerih namen je učinkovito vodenje prijav in preverjanje sposobnosti kandidatov, da sledijo jasnim, natančnim in nedvoumnim navodilom, legitimna cilja glede na namen postopka certifikacije.
- 100 Preveriti je še treba, ali so v okviru polja proste presoje, ki je upravi priznana pri izvedbi postopka certifikacije, sredstva, ki se uporabljajo za doseg te ciljev, primerna in nujna.
- 101 V zvezi s tem zbirni seznam dokazil upravi omogoča, da ima pregled – v zgoščeni obliki – nad vsemi dokumenti, ki so bili priloženi vsaki prijavi. Parlament je v zvezi s tem upravičeno vztrajal pri raznolikosti teh dokumentov, zlasti z jezikovnega vidika, zaradi nacionalne raznolikosti kandidatov. Poudariti je treba tudi, da je tak postopek privlačen za veliko kandidatov. Zaradi svoje interne narave se sicer nanaša na število kandidatov, ki se morda zdi sorazmerno majhno v primerjavi z natečajni za zaposlovanje, ki včasih privabijo več tisoč kandidatov. Kljub temu pa potencialno število kandidatov, ki se jih pričakuje v okviru takega postopka zaposlovanja, še zdaleč ni zanemarljivo. Omeniti je treba tudi časovno omejitev, ki je značilna za tak izbirni postopek. Ta je bil namreč zaključen 190 dni po izteku roka za vložitev prijav z objavo seznama izbranih kandidatov.
- 102 Glede na raznolikost vsebine spisov, število kandidatov in časovne omejitve se zdi, da je obveznost predložitve seznama dokazil ukrep, ki lahko prispeva k boljšemu vodenju postopka certifikacije. Za tako zahtevo ni mogoče šteti, da kandidatom nalaga pretirano ali nerazumno breme. V razpisu natečaja so bili kandidati opozorjeni na to, kako pomembno je spoštovanje te obveznosti, z jasnim, natančnim in nedvoumnim besedilom, za katerega ni mogoče šteti, da je v nasprotju z dolžnostjo skrbnega ravnanja.
- 103 Namen pravila, navedenega v točki 5.3 razpisa natečaja, ki določa, da je treba ta seznam predložiti, sicer bo prijava zavržena, je kandidate spodbuditi, da to obveznost izpolnijo. Res je, da ima seznam zgolj upravno funkcijo, zato njegov neobstoj ni ovira za oceno posameznih sposobnosti kandidatov, kot je to lahko v primeru, če na primer manjka listina, ki potrjuje stopnjo usposobljenosti ali izobrazbe. Vendar bi bili kandidati, če takega pravila ne bi bilo, manj motivirani za to, da skrbno preverijo popolnost svojih prijav. Poleg tega, da bi neobstoj takega pravila v praksi lahko otežil nalogo uprave, bi lahko s pravnega vidika povzročil negotovost glede možnosti poprave take pomanjkljivosti.
- 104 Zato je Parlament s sprejetjem sklepa o zavrnitvi prijave tožeče stranke na podlagi pravila iz točke 5.3 razpisa natečaja svojo diskrecijsko pravico uporabil v razumnih mejah in je ni uporabil očitno napačno ali za druge namene kot za tiste, za katere mu je bila podeljena.
- 105 Iz navedenega izhaja, da očitek tožeče stranke, ki se nanaša na kršitev načel dobrega upravljanja in sorazmernosti, ni utemeljen in ga je zato treba zavriniti.

Kršitev jezikovne ureditve, ki je bila uvedena z Uredbo št. 1

- 106 Tožeča stranka trdi, da je Parlament s tem, da v sklepu z dne 23. julija 2018 in v razpisu natečaja za postopek certifikacije za leto 2017 ni uporabil portugalsčine, kršil določbe Uredbe št. 1. Trdi, da čeprav sodna praksa dovoljuje uporabo nekaj določenih jezikov za posebne in potrjene potrebe službe, naj bi bila ta možnost pogojena s sprejetjem poslovnika v skladu s členom 6 Uredbe št. 1 (sodbi z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija, C-566/10 P, EU:C:2012:752, in z dne 24. septembra 2015, Italija in Španija/Komisija, T-124/13 in T-191/13, EU:T:2015:690). Če takega poslovnika ni, naj odstopanje od jezikovne ureditve ne bi bilo mogoče.
- 107 Tožeča stranka naj bi tako bila žrtev diskriminacije v primerjavi s sodelavci, katerih materni jezik je angleščina, nemščina ali francoščina. Tožeča stranka pojasnjuje, da je treba ta tožbeni razlog razumeti kot ugovor nezakovitosti zoper razpis natečaja, saj tega akta zaradi neobstoja neposrednega in posamičnega interesa v predhodni fazi ni mogla neposredno izpodbijati.
- 108 Poleg tega tožeča stranka trdi, da je Parlament, čeprav je bila njegova pritožba sestavljena v portugalsčini, nanjo odgovoril v angleščini in ni predložil prevoda.
- 109 Parlament te trditve izpodbija.
- 110 Ne da bi se bilo treba izreči o tem, ali so ob neobstoju posebnih določb, ki bi veljale za uradnike in druge uslužbenke, in ob neobstoju določb v zvezi s tem v poslovnikih institucij, razmerja med temi institucijami in njihovimi uradniki ter uslužbenci izključena s področja uporabe Uredbe št. 1, je treba opozoriti, da se lahko v skladu s členom 2 navedene uredbe, ki v bistvu ustreza členu 24, četrti odstavka, PDEU in členu 41(4) Listine, dokumenti, ki jih oseba, za katero velja zakonodaja države članice, pošlje institucijam Unije, sestavijo v katerem koli uradnem jeziku iz člena 1 te uredbe, ki ga izbere pošiljatelj, odgovor institucije pa se mora sestaviti v istem jeziku. Pravica teh oseb, da med uradnimi jeziki Unije izberejo jezik, ki ga bodo uporabljale za sporazumevanje z institucijami, ima kot bistveni element spoštovanja jezikovne raznolikosti, katere pomen je razviden iz člena 3(3), četrti pododstavka, PEU in iz člena 22 Listine, bistven pomen (sodba z dne 26. marca 2019, Španija/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, točka 36).
- 111 Vendar iz sodne prakse Sodišča izhaja, da iz obveznosti Unije, da spoštuje jezikovno raznolikost, ni mogoče izpeljati splošnega pravnega načela, ki bi vsaki osebi zagotavljalo pravico, da bo vse, kar bi lahko vplivalo na njene interese, v vseh okoliščinah sestavljeno v njenem jeziku, in v skladu s katerim bi morale institucije brez kakršnih koli izjem v vseh položajih uporabljati vse uradne jezike (glej sodbo z dne 26. marca 2019, Španija/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 112 Natančneje, Sodišče je razsodilo, da v posebnem okviru postopka izbire osebja Unije institucijam ni mogoče naložiti obveznosti, ki bi presegale zahteve, določene v členu 1d Kadrovskih predpisov (glej sodbo z dne 26. marca 2019, Španija/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 113 Iz člena 1d(1) in (6), prvi stavek, Kadrovskih predpisov izhaja, da ni izključeno, da je z interesom službe mogoče upravičiti omejitev izbire jezikov sporazumevanja med kandidati natečaja in upravo na omejeno število uradnih jezikov, ki so med najbolj razširjenimi v Uniji, vendar mora taka omejitev nujno temeljiti na elementih, ki jih lahko tako kandidati natečaja kot sodišči Unije objektivno preverijo (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točka 124 in navedena sodna praksa).
- 114 V okviru razpisa natečaja, namenjenega uradnikom in uslužbencem, ki so zaposleni v instituciji, je zahtevo po znanju nekaterih jezikov mogoče upravičiti z interno naravo tega natečaja, saj kandidati lahko razumejo utemeljitev jezikov, določenih za preverjanje, in Splošno sodišče lahko opravi nadzor

nad izbiro teh jezikov (glej v tem smislu sodbi z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija, C-566/10 P, EU:C:2012:752, točka 92, in z dne 5. aprila 2005, Hendrickx/Svet, T-376/03, EU:T:2005:116, točki 33 in 34).

- 115 Ta načela se uporabljajo tudi v zvezi z aktom, ki je naslovljen na vse kandidate v postopku certifikacije, kakršen je ta v obravnavani zadevi, ki je dostopen le uradnikom, ki imajo najmanj šest let delovne dobe (glej v tem smislu sodbo z dne 20. novembra 2008, Italija/Komisija, T-185/05, EU:T:2008:519, točka 132).
- 116 Opozoriti je namreč treba, da je postopek certifikacije določen v členu 45a Kadrovskih predpisov, ki v odstavku 1 določa, da je uradnik iz funkcionalne skupine AST, od razreda 5, lahko imenovan na delovno mesto v funkcionalni skupini AD.
- 117 V obravnavanem primeru je iz razpisa natečaja razvidno, da so morali kandidati v skladu s členom 4 sklepa predsedstva Parlamenta z dne 26. septembra 2005 o splošnih izvedbenih določbah v zvezi s postopkom certifikacije med drugim imeti najmanj šest let delovne dobe v funkcionalni skupini AST. Navesti je treba, da je v členu 3 navedenega sklepa navedeno, da mora biti v povabilih k oddaji prijave, ki so bili objavljeni na podlagi te določbe, poudarjeno, da je pomembno, da kandidati ustrezno obvladajo vsaj enega od jezikov, v katerih se opravi program usposabljanja in testi, navedeni v členih 5 in 6 tega sklepa.
- 118 Na podlagi tega je bilo v razpisu natečaja to poudarjeno in opozorjeno, da bodo programi usposabljanja in testi potekali v francoščini in angleščini. V razpisu natečaja je bilo tudi navedeno, da mora COPAC na razgovor povabiti kandidate z najboljšimi rezultati, da se ocenijo njihove jezikovne sposobnosti v francoščini ali angleščini, jezikih, ki se uporabljata za program usposabljanja iz člena 45a(1) Kadrovskih predpisov.
- 119 Poleg tega je treba opozoriti, da mora uprava, ki na uradnika ali uslužbenca naslovi posamično odločbo, to v skladu z dolžnostjo skrbnega ravnanja sestaviti v jeziku, ki ga ta dobro obvlada, da se lahko dejansko in brez težav seznanijo z njeno vsebino (glej v tem smislu sodbi z dne 23. marca 2000, Rudolph/Komisija, T-197/98, EU:T:2000:86, točki 44 in 46, ter z dne 5. oktobra 2005, Rasmussen/Komisija, T-203/03, EU:T:2005:346, točki 61 in 64).
- 120 Dejstvo, da so dokumenti, ki jih je uprava naslovila na enega od svojih uradnikov, zapisani v jeziku, ki ni njegov materni jezik, ne pomeni nobene kršitve njegovih pravic, če mu znanje jezika, ki ga je uporabila uprava, omogoča, da se dejansko in brez težav seznanijo z vsebino zadevnih dokumentov. Tako se lahko uradna obvestitev o odločbi o zavrnitvi pritožbe v jeziku, ki ni niti materni jezik zadevnega uradnika ali uslužbenca niti jezik, v katerem je bila sestavljena pritožba, šteje za pravilno opravljeno, če se je zadevna oseba z njo lahko učinkovito seznanila (glej v tem smislu sodbe z dne 23. marca 2000, Rudolph/Komisija, T-197/98, EU:T:2000:86, točki 44 in 45; z dne 7. februarja 2001, Bonaiti Brighina/Komisija, T-118/99, EU:T:2001:44, točka 17, in z dne 7. februarja 2019, Duym/Svet, T-549/17, neobjavljena, EU:T:2019:72, točka 110).
- 121 Iz listin, s katerimi je bilo seznanjeno Splošno sodišče, pa je razvidno, da je tožeča stranka v prijavnem obrazcu navedla, da je njeno znanje angleščine „zelo dobro“, pri čemer je bila ta opredelitev znanja najvišja možna od treh opredelitev, ki so bile ponujene kandidatom. Poleg tega je podpisala izjavo na koncu prijavnega obrazca, ki je bil sestavljen v angleščini (glej zgoraj točko 90). Tožeča stranka je v angleščini napisala pritožbo z dne 2. februarja 2018, na katero odgovarja sklep z dne 23. julija 2018, ki ga je obravnavala skupaj s pritožbo z dne 13. aprila 2018. Poleg tega je tožeča stranka v tem jeziku sestavila druge akte v zvezi s postopkom certifikacije, ki je predmet tega postopka, zlasti svojo prijavo z dne 27. septembra 2017 in pritožbo z dne 8. marca 2018, vloženo pri COPAC. Iz spisa je tudi razvidno, da je tožeča stranka angleščino uporabila v elektronski komunikaciji z upravo, ko je 13. decembra 2017 zahtevala ponovno preučitev svoje prijave, in za pošiljanje pritožbe z dne 13. aprila 2018. V zvezi s tem je treba poudariti, da je tožeča stranka v elektronskem sporočilu, ki je bilo

napisano v angleščini in 13. decembra 2017 poslano OI, izrecno izjavila, da je storila napako, ker je pozabila predložiti seznam dokazil, priloženih svoji prijavi, ne da bi skušala to napako opravičiti z jezikovnimi težavami, zaradi katerih ne bi mogla razumeti pogojev iz razpisa natečaja.

- 122 Postopek certifikacije, obravnavan v tej zadevi, ni bil zunanji natečaj, ki ga je treba objaviti v *Uradnem listu Evropske unije* v vseh uradnih jezikih in je odprt za vse državljane Unije, ampak notranji natečaj, namenjen samo uradnikom z več kot šestimi leti delovne dobe. Parlament je torej lahko opustil objavo razpisa natečaja v portugalsčini, ne da bi kršil zgoraj navedena načela, ki urejajo jezikovno ureditev Unije. Prav tako je Parlament v tem razpisu, ne da bi kršil navedena načela, od tožeče stranke zahteval, da z njim komunicira v jeziku, ki ni portugalsčina, in da ustrezno obvlada angleščino ali francoščino. Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da je treba ugovor nezakonnosti, ki se nanaša na kršitev Uredbe št. 1, zavrnil.
- 123 Utemeljitev, s katero tožeča stranka graja zapis sklepa z dne 23. julija 2018 v angleščini in neobstoje prevoda v portugalsčini, torej ni utemeljena in jo je zato treba zavrnil.
- 124 Glede na to, da so bili vsi očitki zoper sklep o zavrnitvi prijave tožeče stranke zavrjnjeni kot neutemeljeni ob upoštevanju drugih aktov in drugih dopisov, katerih razglasitev ničnosti se predlaga v obravnavani zadevi, se tožba v celoti zavrne, ne da bi bilo treba odločiti o dopustnosti predlogov za razglasitev ničnosti navedenih aktov in navedenih dopisov.

Stroški

- 125 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 126 Ker je Parlament predlagal, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, in ker ta ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Joãu Miguelu Baratu se naloži plačilo stroškov.**

da Silva Passos

Valančius

Reine

Truchot

Sampol Pucurull

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 3. marca 2021.

Podpisi